

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΑΣ

Μερικοί άνθρωποι γεννιούνται σημαδεμένοι. Σημαδεμένοι με ένα συγκεκριμένο προορισμό σ' αυτόν τον πλανήτη, με μια συγκεκριμένη πορεία στην ιστορία της ανθρωπότητας. Είναι εκείνοι που μετά από τις μακρόχρονες αναζητήσεις τους στις ερήμους της φύσης και της ψυχής, ανοίγουν το δρόμο της ζωής με τα βήματά τους. Είναι αυτοί που φέρνουν το φως για μας τους πολλούς. Για να φωτίσουν τα δρώμενα από διαφορετικές οπτικές γωνίες, για να μας κάνουν να δούμε την αλήθεια που βρίσκονταν μπροστά μας και που ήταν θολή, σκοτεινή, άπιαστη πριν από τον ερχομό τους.

Αυτοί οι καταλύτες της συλλογικής εξέλιξης, παραμένουν βαθιά ριζωμένοι στην μνήμη του ανθρώπινου γένους που τους τιμά, τους ηρωοποιεί, τους θεοποιεί, ανάλογα με την συμβολή τους και τις κοινωνικές περιστάσεις των καιρών που έζησαν. Φεύγουν από τη ζωή φτωχοί και νέοι. Και γεμίζουν την ζωή με πλούτο και νιότη. Γιατί φεύγουν για να μείνουν αιώνια κοντά μας, σύμβολα ζωντανά των ιδανικών του ανθρώπου, παραδείγματα καθοριστικά στον αγώνα του για την απόδραση από τον ίδιο του τον εαυτό, τον ταπεινό, τον περιορισμένο, τον χωμάτινο.

«Χριστός Ανέστη» για μία ακόμη χρονιά στην δοκιμαζόμενη πολλαπλά χώρα μας, που τόσο χρειάζεται αυτή την Ανάσταση. Την Ανάσταση της ελπίδας για ένα αύριο πιο ανθρώπινο, πιο ειρηνικό, πιο δημιουργικό, πιο ελεύθερο. Της ελπίδας που ξεπηδά από τον αγώνα Του, για την κάθαρση του οίκου του Θεού από αυτούς που τον μετέτρεψαν σε οίκο εμπορίου. Της ελπίδας που προσφέρεται, μ' αυτή Του την συμβολική πράξη, σ' όλους τους νέους που ψάχνουν για νόημα στη ζωή. Της ελπίδας ότι υπάρχουν ακόμη πράγματα που ούτε πουλιούνται ούτε αγοράζονται. Αλλά κατακτιούνται με αγώνες σκληρούς και δύσκολους, εξωτερικούς και εσωτερικούς, αγώνες σιωπηρούς και επίμονους, που σαν ενσυνείδητο στόχο τους έχουν αυτό που τόσο επιθυμεί ο άνθρωπος της ψυχρής τεχνολογικής εποχής μας, και που δεν είναι τίποτε άλλο από τον εξανθρωπισμό του.

Χρίστος Γούδης
Ινστιτούτο Εθνικών και Κοινωνικών Μελετών
«Ιων Δραγούμης»